

Franckesche Stiftungen zu Halle

Dissertatio Inauguralis De Veterum Et Recentiorum Obtrectationibus, Veritatem Religionis Christianae Non Labefactantibus, Immo Confirmantibus

Scharp, Jan

Duisburgi, [1799?]

VD18 13003569

Sectio Prima De obtrectationibus Rabbiorum Iudaeorum, veritatem religionis
Christianae confirmantibus.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-217870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-217870)

DISSERTATIONIS SERIES
SECTIO PRIMA

De
*obrectationibus Rabbiorum Iudaeorum,
veritatem religionis Christianae
confirmantibus.*

C A P U T I.

De obrectationibus Iudaeorum in genere.

- § 1. Praestat obrectationes Iud. in lucem proferre, quam nimis anxie occultare, quippe quas Novatores identidem repetunt, sine rel. Christ. detrimento.
- § 2. Obrectationes Iud. ex odio et coecitate voluntaria oriuntur. *Deut. XXXII. IES. VI. R. IECHIEL* notatur. GROTIUS laudatur.
- § 3. Avitam doctrinam spernunt Iudaei et nugis inhaerent. *R. ISAACUS* vapulat. *WAGENSEIL* laudatur.
- § 4. Illud odium et coecitas ea Iud. pro verit. rel. Christ. novum suppeditat argumentum. *IES. VI. MAIMONIDIS* notabile dictum.

C A P U T II.

Ad specialia fit progressus.

- § 1. Inter Criteria Messiae primum est *supernaturalis illius ex virgine intacta conceptio*. *IES. VII: 14.* ex professo tractatur. sensus et propositum oraculi. *Cl. TILLIUS* laudatur. *Toled. Iesu.*
- § 2. *MIR*, *signum*, non tantum *de re praesenti* ponitur,
** 2 con-

contra Iud. Ad obiectiones respondetur. R. R. ABR. BEN IEHUD. SCHERTEL et ABARB. notantur. Nexus verborum ostenditur. Rev. DE HAAR V. D. M. Amst. laudatur.

§ 3. Quid Iudaei male doceant de voce עלמה, *virgo*. h. l. non est mater HISKIAE. nec uxor IESAIAS. nec altera ACHASI uxor, vel filia. Vapulat ABARB. IES. VIII: 8. ab eo vindicatur.

§ 4. עלמה non notat *minorem*. Prov. XXX: 18, locus vexatissimus, explicatur. istius loci expositiones allegoricae reiiciuntur. MERCERUS et alii, a Iudaeis decepti, notantur. Argumenta ad hominem, quae dicuntur, adiciuntur.

§ 5. עלמה quid proprie sit, ex etymologia vocis probatur. Qua occasione de *Tbalamis* Iudaeorum. BELLARMINUS notatur. De *compedibus* virginum Hebraeorum ad IES. III: 16. ex antiquit. differitur, uti et de *calceis elevatis*. Quid de iis tenuerit AMBROSIVS. עלתה esse *virginem intactam*, concluditur.

§ 6. Ad obiectiones Iudaeorum respondetur. הנה, *ecce*, non semper usurpatur de re praesenti, vel valde propinqua; vapulat ABARBANEL. הרה non dicitur de ea, quae iam tunc esset *gravida*. MATTHAEUS vindicatur. Laudantur LXX et RASCHI. Respondetur ad obiect. IESUM NAZAR. non gessisse nomen *Immanuëlis*. Cl. ALTINGII de hoc nomine sententia. ERNESTI laudatur. Ad obiectiones Iudaeorum respondetur. Ubi de forma vocis וקראת R. IARCHII notabile dictum. *Nescire bonum et malum* notat *infantiam*. Ridicula Iudaeorum exegesis C. VIII: 8. LIGHTFOOTI exegesis. WAGENSEIL laudatur. De ה Emphatico in voce העלמה Puerum, qui diceret אבי C.

C. VIII. 4., probe distinguendum esse a filio מֶלֶךְ עֲלֵמָה, contra LIPMANNUM evincitur, qua in re ABARB. laudatur.

- § 7. Messiam ex virgine intacta oriri debuisse, ex rei ipsius natura et DAN. IX. probatur. Veritatis vestigia ex Iudaeorum scriptis eruuntur, qua occasione IARCHII mala fides notatur. Cl. SEILER laudatur. Hanc sententiam animis Iudaeorum haerere, lepidissima cuiusdam Iudaei Wormaciefensis historia evincit, quae ex STRIGELIO et aliis narratur. ALLIXIUS de consilio Dei in *Virginitatis legibus* laudatur.

C A P U T III.

Idem argumentum tractatur.

- § 1. Calumniae contradictoriae Iudaeorum ex *Toledoth Wageni Huldri* et ipsis *Talmudistis* enarrantur. Veritatem rel. Chr. his non labefactari, sex argumentis evincitur, nec IESUM מָמוֹר fuisse, ostenditur. Multum lucrari inde religionis nostrae fundamenta, per partes demonstratur. BAHRDTII blasphemiis ex *Toledoth* depromptis gravis nota inuritur. Sociniani notantur.
- § 2. Alterum Messiae criterium fuit *miracula patrare*. Huic criterio respondisse IESUM Thaumaturgum concedunt Iudaei. Narrationis Euangelicae veritas. Ad obtrectiones respondetur. IESUS miracula sua non patravit per *Schem Hamboradsch*, cuius legenda refutantur. Neque per *Magiam*. In conclusione laudatur Cl. LIMBORCHIUS.
- § 3. Tertium criterium fuit, *Messiam fore πατριόν*. 1 Pet. I: 11. Hoc Iudaeis cognitum fuit. Cl. SEILER modeste notatur. IES. LIII, ex professo tra-

ctatur. Oraculum hoc de Messia esse, Christiani ex N. T. discunt et multis Rabbiorum in confesso est. — Non agitur de IESAI. BRENIUS, magis vero STAUDLIN notatur. Non de IOSIA. Nec IEREMIA. Neque natione Israelitica. Cl. H. E. G. PAULUS notatur. ORIGENES et Cl. SEILER laudantur. Quatuor argumentis evincitur hoc Caput non agere de gente Israelitica. ABARB. laudatur. IESAIAM h. l. de Messiae inanitione (sit venia verbo) sponforia egisse demonstratur per partes. In transitu IES. LIII: 9, locus vexatissimus, de Sepulcro Messiae explicatur, et בְּתוֹ non de morte, sed de Mausoleo eius accipitur. CLERICUS vero a nitiō IKENI rigore ope KENICOTII defenditur.

§4. Hanc de Messia doctrinam in Eccles. Iud. tempore Christi non fuisse controversam, ex Toled. probatur. Cl. ECKERMANNUS et alii de oraculis Messiatricis notantur. Iesaitica non fuerunt interpolata. 2 Pet. I: 20 exponitur. Obtrectationes Iudaeorum nullius momenti sunt ad infirmendam rel. Christ.

§5. Quartum Messiae criterium est *resurrectio e mortuis*. Ps. XVI: 10 ex professo vindicatur. וַיִּשְׁכַּח cum affixo pro *pronom. reciproco* in usu est Hebraeis. שָׁחַת הַמֵּיד. שְׂאוֹל, proprie *fovea*, rectissime per διαφθοράν, *corruptionem*, vel *dissolutionem*, explicari, contra GENEBRARDUM, defenditur. Parallelismo ταχέως ἀνάστασις innuitur. Magnus LUTHERUS laudatur. Graeci Theologi de διαφθορᾷ. Subiectum vaticinii inquiritur. Illustriss. GROTIUS modeste notatur. SEILERI coniectura. STINSTRA ad vers. 2. laudatur. KIMCHI mala fides. Fabula Iudaica de vermi post mortem

tem

tem impiis gravi, piis non item. DAVID non loquitur de se. LIPMANNUS notatur. Iudaei mortem peccati poenam esse iure statuunt.

- § 6. Quid Iudaei de Messiae resurrectione et vita scripserint. IESUS vere resurrexit e mortuis. Nonnulli recentiorum notantur. Alii laudantur. IESUS resurrectio obrectationibus Iudaeorum magis confirmatur. Falsa est accusatio Iudaeorum MATTH. XXVIII. Accusatio R. PERIZOL. Fabula de corpore IESU, a IUDA proditore invento, et Reginae HELENAE exhibito, ex *Toled. Ies. Wagenf.* narratur et exploditur. Ubi et altera ex AGOBARDO de PILATO, adorationem IESU iubente. Et tertia de manibus IESU per Necromantiam evocatis. Additur conclusio.

C A P U T IV.

Brevis dictorum repetitio.

- § 1. Cl. HOFSTEDE ad *Pf. LXVIII* laudatur. Ex *Toled. Ies.* longe alia narratur fabula de certamine IESUM inter et IUDAM, qua publica fama de illius *in coelos adscensu* confirmatur.
- § 2. Quasvis Iudaeorum obrectationes bruta esse fulmina, demonstratur ex ipsorum librorum Polemicorum indole. Notantur *anachronismi* haud excusandi de tempore, quo vixerit IESUS. *Contradictiones* et *calumniae* in Apostolos, praesertim PETRUM.
- § 3. Respondetur ad obiectionem, non de nostro IESU mentionem in Talmude factam esse. Ingenuus quidam Iudaeorum Magister.
- § 4. Conclusio. Quibusvis Iudaeorum obrectationibus nihil perdidit, multum lucrata fuit veritas religionis Christianae. SE-